

Sova sked

Hon har bytt lakan i hela huset till sig, Mats, Sebastian och Sebastians lilla flickvän sedan 56 timmar och har gått och lagt sig.

Trävillan knakar på kvällarna, ytorna förskjuts, vidgas, minskas i takt med månljusets bana över skuggorna på det svala vardagsrumsgolvet.

Sovrumsfönstret står på hake, för vädringens skull. Hör syrsor från gräsmattan. Hennes nya ögonblå lakan luktar sommarblom och ljumma vindar. Mats sover redan; ligger på sidan med knäna uppdragna, en arm under kudden. Tunga andetag; uppehåll och grymtande snusningar. En Michael Connelly-pocket med knäckt rygg ligger bredvid ett ölglas med vatten på det smala sängbordet.

Hon tassar in över trägolvet, släpper ut håret, drar upp nattlinnet, släpper trosorna vid sängen och kliver i. Svalt och fräscht. Kryper ner. Viker ihop glasögonen och släcker.

Andas ut. Stryker Mats på armen – muskulös, solbränd och varm efter jobbet med plattläggningen idag. Han har varit uppe på vinden och rotat efter tältängen, där Sebastians flickvän ska sova inne hos honom. Hans rum: stängd dörr (VARNING FÖR MONSTER-skylden målat i svart och rött hänger ännu kvar på dörren) och inte ett pip efter filmen de tittade på nere i tv-rummet.

Hon kurar ihop sig bakom Mats och känner hans bröstorg häva sig in och ut mot hennes kropp; hans andningar tillsammans med hennes. Hon borrar näsan i kudden...sluter sig intill honom...hans puls...hans bröstorg...som...häver...sig...när...h...on...som...sommomm...nar...

M-kniik, m-kniik, m-kniik...

Och syrsorna tystnar.

Hon lyfter på huvudet från kudden. Lyssnar med ett öra. Vad är klockan?

M-kniik, m-kniik, m-kniik...

Ljuden. Det rytmiska ljudet.

Hörs genom väggen...

...från Sebastians rum.

"Hm" tänker hon. Lyssnar.

M-kniik, m-kniik, m-kniik.

Hennes son. Och 56-timmarsflickvännen. Var hon blond? Var hon trevlig. Vad hette hon?

Hon undrar om hon ska våga tassa upp...sträcker sig, stöder sig på armbågen och tittar på Mats klocka...

-03.46-

M-kniik...

Lyssnar. Tar ett djupt andetag.

'Han är arton, vad är det att hänga upp sig på. Herregud. Arton, han är myndig. Kom igen...var inte den sortens morsa som du själv inte ville ha när du var ... arton.'

Hon lyssnar. Bara knirkandet från Sebastians säng genom väggen.

Hon stöter till Mats.

"...mmmm..."

Stöter igen.

"....mmmm...."

Slår.

"...vä?"

"Du..." säger hon.

"Mmmm?" Mats sover halv om halvt fortfarande. Vänder sig mot henne.

"Vad är det?"

"Lyssna."

"På vaddå?"

"Lyssna!" säger hon.

Mats lyssnar.

"Hör inget."

"Jo...vänta."

De väntar.

"Vad är det jag ska höra?" frågar han.

"Lyssna bara!"

M-kniik.

"Hörde du?"

"Hörde vad?"

"Ljudet, det där knirrande ljudet."

"Nej."

"Det kom från Sebastians rum..."

"Hmmm..." snusar Mats, på väg att somna igen.

"Men vakna då!" Hon daskar till honom på armen. "Du ska vara vaken med mig!"

"Vad är kl...?"

"Fyra."

Hon halvsitter i sängen nu. Lyssnar. Inga steg. Inga röster.

'Inga stön eller kvidanden heller' tänker hon.

Biter sig i läppen. Väntar. Vaktar på knirrande ljud från Sebastians rum, hans säng.

Det rytm-

M-kniik, m-kniik.

”Där!” säger hon till Mats.

”Vardå?” frågar han.

”Nu hörde du väl?”

Han lyssnar. ”Sebastians säng?”

”Ja, den knirrar.”

”Det har den alltid gjort” säger Mats.

Hon lyssnar. Väntar på det rytmiska knirrandet, väntar på steg, röster...

”Men inte så här...”

”Sitt uppe och lyssna om du vill, jag ska upp om tre timmar”, säger Mats. Drar upp täcket.

”Vänd dig om”, säger hon.

”Vaddå?”

”Vänd.Dig.Om”.

”Vaddå?”

Hon lutar sig fram, läpparna nästan mot hans öra. ”Jag vill sova sked.”

Så han vältrar över, öppnar täcket och hon kryper in. Intill. Nära. Känner hans kön i rygglutet. Trycker sig närmare intill. Hans arm runt hennes kropp, över hennes bröst.

Trycker rygglutet närmare. Gnider lite försiktigt. Hennes rörelser besvaras. Gnider mer.

Och lyssnar. Lyssnar efter knirranden, steg eller röster.

Trycker. Gnider. Mer nu. Hårdare. Mats kön blir hårt, varmt, det dunkar i henne medan hon vakar över sin son i den ljudlösa natten. Hon möter morgonen med tystnad.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Dan Linder med Poeter.se id #2384 innehar upphovsrätten